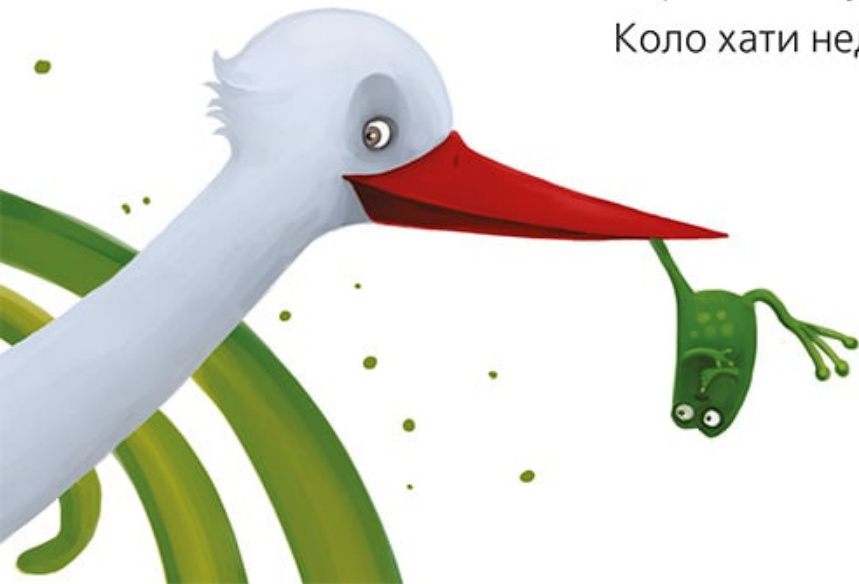


У бабусиній господі
Живині – злічити годі.
Як в казковій рукавичці:
Комашня, звірята, птиці,
Є дрібні і величенькі,
Однокóлірні й рябенькі,
Є безкрилі і крилаті,
Є хвостаті, є рогаті,
Є пухнасті і не дуже.
Познайомся з ними, друже!

Навесні з країв далеких
Повернулися лелеки.
Вже й гніздо причепурили –
Білим пухом застелили...
Гульк! Аж мама-лелечіха
Діточкам клекоче стиха.
А татуньо на болоті
Весь у клопотах, в роботі:
Чап-чалап червоні лапки,
Не втечуть смачнючі жабки –
Найкорисніша пожива
Лелечатам. Хай щасливо
Виростають у гніздечку
Коло хати недалечко.







8

Поміж краму на горищі,
Звідкіля до неба ближче,
Сірий сич зірки пантрує
І сузір'я, знай, рахує:
Десять, двадцять, тридцять, сорок...
Хоч довкола чорний морок,
У сича видючі очі.
Але надто мало ночі,
Щоб усі зірки злічити.
Сич не відав, що робити:
Раптом, поки він дрімає,
Хтось їх з неба позриває?
От і взяв помічника –
Павука-хрестовика.
Сплів кмітливий павучок
Павутиновий сачок:
Ним зірки ловити треба,
Якщо падатимуть з неба.





10

А вже зовсім нагорі
У старому димарі,
Звідки дим давно не бухав,
Пан кажан за вухом чуха:
Карту Африки вивчає
Тиждень поспіль, а не знає,
Як дістатися у гості,
У тропічні лісорості,
До летючих до собак –
Давніх родичів-друзяк.

